

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615208922
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1615208922.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO:31 575 951, proti žalovanému: C. F., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX L. XX, o zaplatenie 9.779,53 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 10. októbra 2018 č. k. 4C/631/2015-43, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušuje a vec sa mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 10.10.2018 č. k. 4C/631/2015-43 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 19.12.2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 10 135,28 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9 779,53 € od 06.04.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 344,25 € od 06.04.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyňi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% .

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 9 779,53 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, všetko titulom nárokov z úverovej zmluvy č. XXXXXX zo dňa 24.11.2014, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10 000 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť do 28.10.2024.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 24.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému bezúčelový úver vo výške 10.000 eur s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti vo výške 9,9 % ročne a s poplatkom za poskytnutie úveru 500 eur. Strany sporu sa dohodli aj na poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 3,22 eur mesačne, Výška anuitnej splátky úveru bola dohodnutá na sumu 131,41 eur s termínom splatnosti 1. splátky 27.11.2014, s počtom splátok 120 a s konečnou splatnosťou úveru 28.10.2024. Výška RPMN bola 11,91 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy bola 11,25 %. Celková čiastka, ktorú musel žalovaný vrátiť, predstavovala sumu 16 262,20 eur. Úrok z omeškania bol vo výške 5 % ročne. Žalovaný úver, ktorý mu bol poskytnutý žalobcom vyčerpal. Žalobkyňa vyzvala žalovaného opakovaným upozorením zo dňa 7.4.2015 na zaplatenie omeškaných splátok úveru, žiadala ho o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 300,6 eur najneskôr do 12.4.2015 a zároveň ho upozornila, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní právo z ust. § 565 Obč. zák. a požiada ho o zaplatenie celej pohľadávky. Výzvou na predčasné splatenie úveru vyzvala žalobkyňa dňa 3.6.2015 žalovaného na jednorazovú úhradu zostávajúcej sumy úveru vo výške 10191,18 eur najneskôr do 13.6.2015 s tým, že uvedenú výzvu spoplatnila sumou 30 eur. Pohľadávka žalobkyne predstavovala ku dňu zosplatenia úveru t.j. ku dňu 6.3.2015 sumu 10.195,28 €, ktorá je tvorená nezaplatenou istinou poskytnutého úveru vo výške

9.779,53 €, úrokmi 344,25 € (úroková sadzba 9,9 % p.a. vyplýva zo zmluvy), úrokov z omeškania 5,06 € (úroková sadzba 5 % p.a.), poplatkov 60 € (15 € za upomienky, 30 € výzva na predčasné splatenie úveru), poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver v sume 6,44 €.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 6, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 10c, § 3 ods. 1 NV SR č. 87/1995 Z.z., článkom 10 ods. 2 písm. h), i), článkom 22 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, a dospel k záveru, že žaloba je z časti dôvodná. Vyhodnotil, že uzatvorená zmluva je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom a zároveň spotrebiteľskou zmluvou a z toho dôvodu na právny vzťah ňou založený aplikoval jednak ustanovenia Obchodného zákonníka ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala existenciu záväzkového vzťahu medzi ňou a žalovaným zmluvou o spotrebiteľskom úvere, táto obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na to, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, žalobkyňa ku dňu 6.3.2015 celý úver zosplatnila. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 10.135,28 €, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny 9.779,53 €, úrokov z úveru v sume 344,25 € vyčíslených ku dňu zosplatnenia, poplatkov za poistenie 6,44 € a úroku z omeškania z neuhradených splátok 5,06 €. Úrok vo výške 344,25 € z neuhradených splátok ku dňu predčasnej splatnosti úveru žalobkyňa vyčíslila a pri kapitalizácii vychádzala z úrokovej sadzby 9,9 % ročne dohodnutej v zmluve. Keďže sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, zaviazal ho v zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 NV č. 87/1995 Zb. k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z uplatnenej a priznanej istiny 9779,53 eur od 6.4.2015 do zaplatenia.

5. V časti uplatneného zmluvného úroku vo výške 9,9 % ročne z nezaplatennej istiny 9779,53 od 6.4.2015 do zaplatenia nepovažoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú, preto ju zamietol. Vyjadril názor, že žalobkyňa má nárok na úroky z úveru iba do zosplatnenia úveru, keďže týmto momentom stráca dlžník možnosť splácať úver v splátkach a je povinný uhradiť celú dlžnú sumu, čím dochádza k zmene práv a povinností zmluvných strán. Vychádzal z toho, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. Ak je dlžník v omeškani s vrátením zosplatennej časti úveru, vzniká protiprávny stav, s ktorým sa spája už právo veriteľa požadovať sankcie za omeškание a nie úroky z úveru. Na podporu svojich záverov poukázal na rozhodnutia rôznych súdov.

6. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyňu, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

7. Keďže v napadnutom rozsudku č. k. 4C/631/2015-43 zo dňa 10. októbra 2018 absentoval výrok o priznaní úroku z omeškania vo výške 5 % ročne aj zo sumy 344,25 €, t.j. zmluvných úrokov z úveru vyčíslených ku dňu zosplatnenia úveru, súd prvej inštancie doplniacim rozsudkom č. k. 4C/631/2015-78 zo 19. decembra 2018 tento chýbajúci výrok doplnil.

8. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Argumentovala tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, nakoľko z ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obch. zák. vyplýva, že dlžník je povinný platiť úrok v dojednanej

výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov do ich vrátenia. Obsahom záväzku dlžníka teda nie je len vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, avšak samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Ust. § 506 Obch. zák. upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Ide o právny inštitút na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. Žalobkyňa na podporu svojej odvolacej argumentácie poukázala najmä na rozsudky Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92, č.k. 43Co/28/2017-94, sp. zn. 43Co/7/2018, sp. zn. 43Co/29/2018, Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88 a 7Co 366/2017-84, rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/297/2017, 5Co 311/2017, 5Co 250/2017, 5Co 372/2017, č.k. 5Co 339/2017, Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/138/2017-83, 8Co/206/2018-175 a 3Co 108/2017-70. Žalobkyňa tiež namietala, že pokiaľ súd prvej inštancie odkazuje na uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, tento sa v označenom rozhodnutí k meritu veci, t.j. k úrokom po zosplatnení úveru nevyjadril.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a §380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

11. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo posúdiť, či žalobkyni vznikol, resp. nevznikol, voči žalovanému nárok na zmluvne dohodnuté úroky (tzv. úroky z úveru) vo výške 9,9 % ročne z uplatnenej sumy istiny t.j. zo sumy vo výške 9779,53 € od 6.4.2015 do zaplatenia.

12. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní v rámci podaného odvolania vychádzal najmä z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, z ktorého okrem iného vyplýva: " Z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny,

zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú, ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňujú navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplata istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplataných úrokov z omeškani, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody...."

13. Najvyšší súd SR v rámci vyššie citovaného rozhodnutia zo 16. júna 2020, sp. zn. 5Cdo 42/2020 vyslovil právnu vetu, ktorá znie: "V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." S poukazom na tento právny názor Najvyššieho súdu SR má odvolací súd za to, že zmluvné úroky vo výške 9,9 % ročne z uplatnenej sumy istiny t.j. zo sumy vo výške 9779,53 € od 6.4.2015 do zaplata žalobkyni síce patria, avšak najdlhšie do času, do kedy by žalobkyni reálne tento úrok z istiny pri riadnom plnení zo strany žalovaného vznikol. Inak povedané, žalobkyňa má nárok na úrok z úveru vo výške 9,9 % ročne z uplatnenej sumy istiny t.j. zo sumy vo výške 9779,53 € od 6.4.2015 do zaplata, najdlhšie však do 28.10.2024 (konečná, zmluvne dojednaná splatnosť úveru).

14. Vzhľadom k predmetnému názoru vysloveného Najvyšším súdom SR odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na nové konanie, pričom v ďalšom bude súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., § 391 ods. 2 C.s.p.).

15. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom, ktorým bolo žalobe vyhovené, a ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 10 135,28 € spolu s úrokom z omeškani vo výške 5% ročne zo sumy 9 779,53 € od 06.04.2015 do zaplata, s úrokom z omeškani vo výške 5 % ročne zo sumy 344,25 € od 06.04.2015 do zaplata, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne zároveň aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 odsek 1 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 C.s.p. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).